

РЕШЕНИЕ

№ 266

гр. гр.Несебър, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, Ш-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петър Сл. Петров

при участието на секретаря Радостина Г. Менчева
като разгледа докладваното от Петър Сл. Петров Гражданско дело №
20222150101232 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по предявени иски с правно основание чл.332 от ТЗ и чл.327, ал.1 от ТЗ, във връзка с чл.79, ал.1 от ЗЗД.

Ищецът “В.и К.” ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление град ***, представлявано от изпълнителния директор инж. Г.Й.Т., твърди в исковата молба, че ответниците Л. Н. А., родена на *****, Код по Булстат ***, и Г. В. А., роден на *****, Код по Булстат ***, двамата граждани на Руската Федерация, с постоянен адрес в Република България: град ***, са абонати на ищцовото дружество с абонатен номер 975390 и като такива са потребители на В и К услуги за имоти, находящи се в град С.В., местност „****“, жилищна сграда „***“, с идентификатор ***, и в град С.В., местност „****“, жилищна сграда „***“, с идентификатор ***. Ищецът твърди, че е изпълнявал задълженията си като е доставял до обектите на ответниците питейна вода и е отвеждал отпадни води, но ответниците не са изпълнявали задълженията си като не са заплатили стойността на услугата за периода от 31.10.2018г. до 12.11.2019г., като за стойността на услугата е издадена фактура № 0039404599 / 25.11.2019г. за сумата от 336,28 лева, от която всеки от двамата ответници дължи половината от неплатената сума по фактурата съобразно квотите от правото на собственост върху недвижимия имот – обекта на потребление. Моли съдът да постанови решение, с което ответниците да бъдат осъдени да му заплатят сумата в общ размер на 336,28 лева, представляваща стойността на В и К услуги – доставена, отведена и пречистена вода по издадената фактура с отчетен период от 31.10.2018г. до 12.11.2019г., ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба до окончателното й

изплащане, както и сумата в размер на 96,97 лева, представляваща мораторна лихва, начислена за периода от 26.12.2019г. до 01.11.2022г., разпределени между ответниците както следва: 1) Л. Н. А. – 168,14 лева главница и 48,48 лева мораторна лихва, и 2) Г. В. А. – 168,14 лева главница и 48,48 лева мораторна лихва. Претендира разноски.

В отговора на исковата молба, подаден от особения представител на ответниците, се заявява, че исковете са неоснователни. Твърди се на първо място, че не е спазен реда за отчитане на потреблението на В и К услуги, тъй като отчитането не е извършвано два пъти годишно съгласно изискването на чл.23, ал.1, т.3 от ОУ, а само веднъж годишно след края на летния сезон. С това поставя под съмнение и сезонния характер на притежаваните от ответниците обекти. Нарушено е изискването и на чл.23, ал.3 от ОУ, според което в междинните периоди между двата отчета В и К операторът ежесечно следва да изчислява количеството изразходвана вода, определено въз основа на средния месечен разход от предходните два отчета. Поради този начин на отчитане, не са спазени и разпоредбите на чл.35, ал.1 и ал.2 от АУ. На второ място, се твърди и за неспазване начинът на начисляване на сумите и издаване на фактурите, доколкото не са издавани ежесечни фактури, независимо от отчитането предвид, че това изискване е предвидено в чл.33, ал.1 от ОУ. Неправомерно за потребеното количество вода за 2018г. са начислени суми по цени, валидни за 2019г. Моли за отхвърляне на исковете.

В съдебно заседание ищецът не се представлява нито от законен нито от процесуален представител. С отделно писмено становище, подадено от юристконсулт, във връзка с разпределената от съда доказателствена тежест и с оглед доводите в отговора на исковата молба, се посочва, че и двамата ответници с придобиването на собствеността върху двата недвижими имота, те са станали и потребители на доставените в тези обекти от В и К оператора услуги, когато е възникнало и договорното правоотношение с тях, и което е съществувало през исковия период. Настоява обектите да са със сезонен характер, при което не е задължително да се извършва ежесечен отчет, като наред с това ответниците, които са чужди граждани, не са пребивавали продължително време в двата си имота. Моли за уважаване на исковите претенции и в полза на ищеца да бъдат присъдени разноските.

Ответниците не се явяват в съдебно заседание, не се явява и особеният им представител, но същият с писмена молба заявява, че исковете за неоснователни и недоказани основно поради нарушение реда за отчитане и начисляване на В и К услугите, поради което следва да бъдат отхвърлени.

Въз основа на събраните по делото писмени доказателства, съдът прие за установено следното от **фактическа страна**:

По силата на договор за покупко-продажба на недвижим имот от 05.11.2009г., обективиран в нотариален акт № 158, том XXI, рег. № 13868, нот. дело № 4106/2009г., на нотариус Стоян Ангелов с рег.№ 208 на НК и район на действие Несебърския районен съд, ответниците Л. Н. А. и Г. В. А., по който договор двамата са имали качеството на купувачи, са придобили на това основание собствеността върху следните два недвижими имоти, находящи се в жилищна сграда „М.Д.“, построена в УПИ 3010, 3011, 3012, 3013, 3014, 3015,

с кадастрален идентификатор ***, находящ се в местността „****“, в землището на град С.В., община Несебър, с площ от 20 416 кв.м., а именно: 1) Апартамент С1, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***, със застроена площ от 42,20 кв.м., находящ се на първи етаж, кота -3,20 м., както и 0,23% идеални части от общите части на сградата, които идеални части се равняват на 8,56 кв.м., и 2) Апартамент С2 представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***, със застроена площ от 58,80 кв.м., находящ се на първи етаж, кота -3,20 м., както и 0,32% идеални части от общите части на сградата, които идеални части се равняват на 11,93 кв.м. По силата на чл.30, ал.2 от ЗС всеки от двамата ответници – купувачите по договора, е придобил по 1/2 идеална част от собствеността.

От изготвените справка-извлечение за двата обекта на потребление на ответника Л. Н. А. се установява, че за въведения от ищеца период отчетникът не е посещавал обектите на потребление, съответно не е отчитал лично средствата за измерване – водомерите, като по данни на клиента за потребеното в тях количество вода, на 12.11.2019г. е начислил количество потребена вода за периода от 31.10.2018г. до 12.11.2019г., съответно 68 куб.м. вода за апартамент С1 и 46 куб.м. за апартамент С2.

С фактура № 0039404599 / 25.11.2019г. ищецът е начислил на ответника Л. Н. А. сумата в размер на 25,01 лева без ДДС като стойност на предоставените на ответника В и К услуги в апартамент С1 и 18,19 лева без ДДС като стойност на предоставените на ответника В и К услуги в апартамент С2 за периода от 31.10.2018г. до 31.12.2018г.; сумата в размер на 142,22 лева без ДДС като стойност на предоставените на ответника В и К услуги в апартамент С1 и 94,81 лева без ДДС като стойност на предоставените на ответника В и К услуги в апартамент С2 за периода от 01.01.2019г. до 12.11.2019г., или общо сума по фактурата в размер на 336,28 лева с включен ДДС.

От заключението на извършената по делото съдебно техническа експертиза, което вещото лице заявява в съдебно заседание при изслушването му, че поддържа, се установява, че процесните два имота се намират на адреси в град С.В., местност „****“, жилищна сграда „***. Абонатният номер на партидата е 975390, на която са записани двата апартамента. Регистрирани са две измервателни устройства и се отчитат електронно от служителите на водния оператор с ползването на мобилен промишлен компютър. Отчитано е сезонно. За да се извършва отчитането служители на „ВиК“ ЕАД Бургас са снабдени с индустриални компютри, в които е инсталиран подходящия за целта софтуер, който дава възможност да се отворят електронни файлове, в които е съхранена информация за дадения абонат. Файловете са номерирани и номерата представляват абонатните номера на потребителите, ползващи услугите на „ВиК“ ЕАД Бургас. От този компютър има възможност да се правят справки за даден абонат, както за настоящия момент, така и няколко месеца назад. Във всеки водомерен възел, който се отчита с електронно устройство, има поставен бар код, в който е криптирана информация, която се отнася само за абонатния номер, на който е поставен, и представлява средство за директна връзка с базата данни на дружеството. Баркодът се поставя в непосредствена близост до измервателното устройство. Отчитането става по следния начин:

служителят на водния оператор намира баркода, т.е. влиза в базата данни на дружеството и по този начин индикира, че състоянието на отчитането на водомера се извършва нормално и същият е „видян“. Визуално отчита измервателното устройство и ръчно нанася данните в компютър. С това завършва отчитането при условие, че е видян от инкасатора. В случай, че не е осигурен достъп до измервателното устройство, инкасаторът набира на мобилния компютър режим „Служебно отчитане“. Предвидена е и възможност клиентът сам да предостави данните от измервателното устройство, по уговорен начин, тогава начинът на записване е „От клиента“. Всички данни, които са нанесени в мобилния компютър веднъж, не могат да се променят от оператора (инкасатора) и подлежат на електронно трансфериране в програмата на водния оператор. В мобилното устройство те се съхраняват до шест месеца. Представената справка-извлечение от водния оператор е достоверна, защото представлява извлечение от електронния карнет на абоната за определен период. Този електронен карнет е изготвен в програмата на водния оператор и се зарежда автоматично от трансфера на данните от промишления мобилен компютър, с който е отчетено съответното измервателно устройство. Воден е електронен карнет. Изразходваното количество вода, преминало през измервателните устройства през периода от 31.10.2018г. до 12.11.2019г. е 114 куб.м. Няма количество от разпределение. Данните от отчитането на доставеното и консумираното водно количество са нанесени в електронен карнет № 1651 на страници 96 и 97 в открита партида с абонатен номер 975390 в програмата на водния оператор. Тези данни са възпроизведени в приложените справки-извлечения. Титуляр на партидата е Л. Н. А.. В случая всички цени в издадената фактура отговарят на одобрените цени за съответния период с Решения на КЕВР, а именно: Решение на КЕВР № Ц-34/15.12.2017г. и Решение на КЕВР № Ц-20/28.12.2018г.

При така установеното от фактическа страна съдът направи следните **правни изводи**:

Съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест в исковия процес, ищецът следва да установи твърденията в исковата молба факти, от които произтича претендираното вземане и съответно да ангажира доказателства за неговия размер, да установи вземането си на претендираното договорно основание и в претендирания размер, както и изправността си – че през процесния период е извършвал в договореното качество, количество и срок услуги по доставка на питейна вода и отвеждане и пречистване на отпадни води, както и че през процесния период всеки от двамата ответници е имал качеството на потребител по смисъла на общите условия. В тежест на ответниците е да установят възникването на правопогасяващи или правоизключващи факти.

Двата недвижими имота са водоснабдени и се намират в район, за който водоснабдителен оператор е дружеството-ищец. Съгласно разпоредбата на § 1, т.2, б.„б“ от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, потребители на водоснабдителни услуги са „юридически или физически лица – собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят В и К услуги“. Според чл.3, ал.1 от Наредба № 4/14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на

водоснабдителните и канализационните системи, потребители на услуги са: 1. Собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване, на водоснабдявани имоти и/или имоти, от които се отвеждат отпадъчни води; 2. Собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на жилища и нежилищни имоти в сгради – етажна собственост; 3. Собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на водоснабдяваните обекти, разположени на територията на един поземлен имот и присъединени към едно водопроводно отклонение. Т.е. потребител по смисъла на наредбата е носител на вещно право върху имота.

Категорично се установи, че „В.и К.“ ЕАД Бургас и Л. Н. А. са били обвързани през процесния период от валидно облигационно правоотношение с предмет доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадни води. През процесния период тези лица са били в облигационна връзка.

Ответникът Г. В. А. също по силата на закона има качеството на потребител на В и К услуги в обектите на потребление за същите имоти. Ищецът обаче е открил партида само на съсобственика Л. Н. А., единствено на нея е начислявал количество потребени услуги и единствено тя е посочена като задължено лице за сумите, за които водният оператор издава фактури като стойност на начисленото количество В и К услуги. Това той е извършил на базата на подаденото от Л.В.К. заявление за откриване на партида, към която е приложила документ за собственост на двамата ответници, и откритата партида само на този ответник. Така „ВиК“ ЕАД Бургас не е изпълнил задълженията си по чл.59, ал.4 и по чл.60 от Общите условия да открие партиди на всички потребители за разпределение на отделните количества пропорционално на дела им от правото на собственост, а като следствие от това не е издавал отделни фактури за всеки от потребителите, между които и Г. В. А., в които фактури последният да бъде изрично посочен като задължено лице за съответната част от сумата пропорционално на квотите им от правото на собственост, по който начин той не е третиран като абонат, не му се осигурява право да прави писмени възражения срещу определената дължима сума за ползваните В и К услуги, да получава уведомления, предизвестия и съобщения срещу подпис, и други. Независимо от обстоятелството, че Г. В. А. не фигурира като потребител в съответното досие, съхранявано при оператора, не са му вменени задължения за плащане на парични суми, не е могъл да се ползва и от правата си по чл.4, чл.34 и чл.67, вр. чл.40 от Общите условия, съдилищата все още приемат за достатъчно, че всеки съсобственик има качеството на „потребител“ по силата на закона и всеки от тях е длъжен да заплаща припадащата му се част от отчетеното като потребено количество услуги, като е обвързан във връзка с това от същите Общи условия, касаещи задължението за плащане, а независимо, че водният оператор не третира всички тях като потребители, заявяването на един от тях като потребител, наличието или липсата на споразумение между съсобствениците, касае вътрешните отношения между тях (Решение № 497 от 05.04.2023г. по в.гр.д.№ 265/2023г. и Решение № 586 от 11.05.2023г. по в.гр.д.№ 509/2023г. по описа на Окръжен съд – Бургас).

Така към момента на предявяване на иска двамата ответници са дължали сумата по издадената от ищеца фактура, в която е отразено потребеното количество В и К услуги през претенидвания период от 31.10.2018г. до 12.11.2019г. на стойност 336,28 лева. Именно в този размер на главницата е доказана претенцията по главния иск, т.е. в пълния претендиран размер. Тази сума по главницата, както и мораторната лихва в размер на 96,97 лева, които суми продължават да са изискуеми, не са заплатени в хода на настоящото производство. Поради това същите продължават да се дължат от двамата ответници, като всеки от тях дължи половината от сумите – по 168,14 лева главница и по 48,48 лева мораторна лихва.

Изискуемостта на вземането на сумата по фактурата е възникнала в деня на нейното издаване, а срокът на плащането ѝ е бил до 25.12.2019г., откогато ответниците са изпаднали в забава. В случая не е от значение, че сумата по тази фактура обхваща отчетено количество вода, потребено за една година, през който период не е извършвано отчитане. Като сезонен обект водният оператор има възможност да извършва отчитането за периода от шест месеца съгласно чл.23, ал.1, т.3 от Общите условия. Въпросната фактура обхваща период на отчитане от една година, което също е допустимо съгласно чл.23, ал.7 от ОУ и доколкото недвижимите имоти – обектите на потребление, се намират в сградата на етажната собственост. Предвид на това, и доколкото не се констатира нарушение при отчитането на индивидуалните водомери в обектите на ответниците, е настъпила изискуемостта на стойността на начисленото количество потребена в тях вода за периода от 31.11.2018г. до 12.11.2019г. Не представлява съществено нарушение и обстоятелството, че потребеното количество вода и нейната стойност през този период се съдържат само в една фактура, а не в ежемесечни такива, след като това не е довело до неправилно отразяване на отчитането и до неправилно остойностяване.

С оглед правилата на процеса, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 1 000 лева, включваща държавна такса – 100 лева, възнаграждение за особен представител – 400 лева, възнаграждение за вещо лице – 300 лева, и юристконсултско възнаграждение – 200 лева, от която сума всеки от двамата ответници следва да бъде осъден да му заплати половината – по 500 лева.

Ответниците не са правили разноски по делото, поради което съдът не следва да се произнася по такива ненаправени и непретендирани разноски.

Така мотивиран, Несебърският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Л. Н. А., родена на *****г., гражданин на Руската Федерация, Код по Булстат ***, с постоянен адрес в Република България: град ***, ДА ЗАПЛАТИ на “В.и К.” ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление град ***, представлявано от изпълнителния директор инж. Г.Й.Т., сумата в размер на **168,14 лв.** (сто шестдесет и осем лева и 14 ст.), представляваща половината от незаплатената стойност на ползваните В и К

услуги в общ размер на 336,28 лева – доставена питейна вода и отвеждане и пречистване на отпадни води за периода от 31.10.2018г. до 12.11.2019г., за обекти, находящи се на адреси в град С.В., местност „***“, жилищна сграда „***“, с идентификатор ***, и в град С.В., местност „***“, жилищна сграда „***“, с идентификатор ***, за която сума е издадена фактура № 0039404599 / 25.11.2019г., ведно със **законната лихва**, считано от 02.11.2022г. до окончателното изплащане на дължимата главница, сумата в размер на **48,48 лв.** (четиридесет и осем лева и 48 ст.), представляваща мораторна лихва, начислена за периода от 26.12.2019г. до 01.11.2022г., и сумата в размер на **500 лв.** (петстотин лева), представляваща половината от направените по делото разноски.

ОСЪЖДА Г. В. А., роден на *****, гражданин на Руската Федерация, с постоянен адрес в Република България: град ***, Код по Булстат ***, ДА ЗАПЛАТИ на “В.и К.” ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление град ***, представлявано от изпълнителния директор инж. Г.Й.Т., сумата в размер на **168,14 лв.** (сто шестдесет и осем лева и 14 ст.), представляваща половината от незаплатената стойност на ползваните В и К услуги в общ размер на 336,28 лева – доставена питейна вода и отвеждане и пречистване на отпадни води за периода от 31.10.2018г. до 12.11.2019г., за обекти, находящи се на адреси в град С.В., местност „***“, жилищна сграда „***“, с идентификатор ***, и в град С.В., местност „***“, жилищна сграда „***“, с идентификатор ***, за която сума е издадена фактура № 0039404599 / 25.11.2019г., ведно със **законната лихва**, считано от 02.11.2022г. до окончателното изплащане на дължимата главница, сумата в размер на **48,48 лв.** (четиридесет и осем лева и 48 ст.), представляваща мораторна лихва, начислена за периода от 26.12.2019г. до 01.11.2022г., и сумата в размер на **500 лв.** (петстотин лева), представляваща половината от направените по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаския окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____